

— Dočim su sudije to sve uređivali, kapetan Tomić i njegov protivnik Mehmet-aga mirno su čekali svaki na svojoj strani, dabome na konju. Kad su ih pak sudije pozvali k sebi, obadva su sjašila i pristupila k njima. Svaki je napose, na svoj način prisegao, da će se boriti na mejdanu viteški, to jest, da se ne će varkom poslužiti, da na sebi nema ni čudotvorna zapisa ni kakve čarolije na oružju, te da ne će upotrijebiti u borbi nikakve druge do li svoje prirodene snage. Te njihove izjave ponovili su sudije da su ih svi mogli čuti, a tada su se borci povukli svaki na svoju stranu. Narodu se je strogo zabranilo, da nitko, dokle mejdan traje, ne smije očitovati svoje osjećaje niti glasom niti kakvim znakom.

— Bilo je dakle sve tiho?

— Vladala je na obje strane prava grobna tišina. Tad su borci zajašili konje od mejdana i pograbili koplja i štitove. Nije trebalo, već da se još trubljač do tri puta oglasi. Napetost je na obje strane bila na vršku, a bila bi se čula i mušica da leti. Ne mogu zatajiti, da je i mene bilo obuzelo neko čudno čuvstvo...

— Gle, gle, tko bi rekao, da se i Luka Kolubrin može raznježiti! Luka, pa nježan...

— Hm! Nježan! Neka bude! Ali, neka mi vjeruje vaša ekcelencija...

— Dalje, dalje, Luka, o mejdanu!

— Kad je trubljač dao treći znak, borci su potjerali svoje vatrene konje. Oh, to je bio prizor! Da ga je samog mogla vidjeti vaša ekcelencija! Tko može da sve opiše!... Dugo su nasrtali jedan na drugoga; ali, junaci jedan drugomu dorasli, pa ne mogli jedan drugomu da nahude. Kad su im se koplja prelomila, oni tad izvukli sablje iz korica! I nastalo sijevanje i zveka sabalja! Na obje strane, to se već zna, gledaoci do kraja napeti! Sad bi čovjek rekao: pobi-jedit će aga! Sada opet: ode aga do vraga! I kada je sveopća napetost na vrhuncu bila, naš kapetan, to jest kapetan Tomić, nekako sretno zamahnuo, a moj se aga odmah zakolebao i srušio u travu zelenu! Odsječe mu naš, to jest, kapetan, to jest Petar Tomić, desnu u ramenu!

— No to je bio sretan udarac! Dugo će trebati da se oporavi.

— Ali je aga još i gore sreće bio, jer mu noga o stremen zapela, a ljuti se konjić uzvirio, pa je agu dugo vucario, sve dokle nisu sudije bijesna konja zaustavili. Sad su i Turci brže bolje priskočili, da nesretnom agi budu od pomoći.